

ALKOTMÁNYBÍROSÁG		DEBRECENI JÁRÁSBÍROSÁG	
Ügyszám:	IV/ 05 0 2 1 - 0	Az ügy szám:	2021 22557 / 18
Érkezett:	2021 DEC 23.	Érkezett:	2021 DEC 16.
Kezelt:		Kezelt:	
Meléklet:		Szem. P.	Könyv B/S/Vp

16

Tisztelt Alkotmánybíróság !

A Debreceni Járásbíróság 7.P.957/2018/58. számú elsőfokú ítéletével, a Debreceni Törvényszék 1.Pf.20298/2021/4. számú másodfokú ítéletével és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.183/2021/2. számú végzésével szemben a következő

Alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

+ Bíróság alá

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Tv. 27 § (1) bek. alapján az alaptörvény ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személyként a 27. § (2) bek. a./ pontjára hivatkozva, mint az ügy felperese alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz, mivel az első és másodfokú bíróságok döntése, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság határozata az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti / 27. § (1) bek. a./ pont /és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, valamint jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva /27. §(1)bek.b./pont /.

A 29. § értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság elé terjesztendő egyedi ügyemben a törvény ezen passzusának mindkét fordulata vizsgálendő és érdemi elbírálásra ad alapot.

Határozott kérelem:

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az egyedi ügyben született határozatokat semmisítse meg és rendelkezését küldje meg a Kúria részére a további intézkedések megtétele érdekében.

Az alkotmányjogi panaszom nem a tényállás felülvizsgálatára, egy újabb jogorvoslati eljárásra irányul és panaszomban nem a bizonyítékok újraértékelését, valamint azok újbóli mérlegelését kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem kizárólag annak megvizsgálására irányul, hogy az eljárások az alaptörvényben biztosított jogaimat sértik.

Az alkotmányjogi panaszt az ügyben elsőfokon eljáró Debreceni Járásbíróságon terjesztem elő, és kérem az alkotmányjogi panasz haladéktalan felterjesztését az Alkotmánybíróságra.

A panaszt személyesen terjesztem elő, mivel ezen eljárásban a jogi képviselő nem kötelező. Az alapügyekben [redacted] gyvéd képviselt. Jogi képviselőm a Kúria visszautasító végzését 2021. október 13. napján kapta kézhez elektronikusan. A panasz benyújtására rendelkezésre álló 60 nap 2021. december 13. napján telik le, ezért panaszom határidőn belül kerül benyújtásra.

A bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvényellenesség:

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja: „ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon, és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében deklarált részrehajlás nélküli, tisztességes eljárás követelményébe ütköznek a panasszal érintett első és másodfokú határozatok, továbbá sértik azt az alapjogot, hogy a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az első és másodfokú bíróságok az eljárási szabálytalanságok mellett nem értékelték valamennyi jelentős tény, tényállítást és perben tanúsított magatartást , valamennyi rendelkezésükre álló lényeges bizonyítékot- megsértve ezáltal különösen a Pp. 179 § (1) bekezdésében foglalt szabályt.

Egyes bizonyítékokat kiragadott módon értékelve jártak el. Ennek következménye, hogy a végleges döntésben is feltételezésekbe bocsátkozik a Törvényszék. Részrehajlóan az alperesre kedvezőbben folytatták az eljárást, nem szereztek be a szülői felügyelet ideiglenes rendezése előtt az alperesre terhes bizonyítékokat / családgondozás, gyámhatósági védelembevételi eljárás iratai/, a tényállítást változtató alperessel szemben nem szabtak ki pénzbírságot és ítéleteikben hiányosan, az alperesre nézve kedvezően és egyoldalúan értékelték a felek nyilatkozatait.

Mindezeket itt részletesen nem szeretném kifejteni, hanem hivatkozok a felülvizsgálati kérelemre, amelyet az alkotmányjogi panaszomhoz mellékelek. Ebben részletesen megtörténik az eljárási szabályok megsértésének ismertetése.

Az első és másodfokú bíróságok lényegesen megsértették a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. Tv. , mint anyagi jogszabály egyes rendelkezéseit is. Ezt szintén részletesen kifejtettem a felülvizsgálati kérelemben, amelyre itt hivatkozok és amelyet csatolok.

Az egyedi ügyben felmerülő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

A jogállamisági klauzulából levezetett jogbiztonság követelményébe ütköznek, azt sértik a sérelmezett határozatok.

Továbbá a jogállamisági klauzulából levezett jogbiztonság követelményébe ütközik, azt sértik a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. Pp. 407. § (2) bek. c./ pontja.

Az Alkotmánybíróság elé terjesztett egyedi ügy történései ezt támasztják alá.

A Kúria Pfv.II.21.183/2021/2. Számú végzésében a felülvizsgálati kérelmemet visszautasította, megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemben nem bírálható el. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. Pp. 407. § (2) bek. c./ pontja szerint ugyanis nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helyben hagyta a a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, továbbá a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti perekben.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság határozata kimondta, hogy jelen ügyben a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése tárgyában **egybehangzó** első és másodfokú ítélet született, ezért a szülői felügyeletre vonatkozó jogerős ítéleti rendelkezés felülvizsgálata a Pp. 407. § (2) bek. c./ pontja értelmében kizárt.

Az alkotmányjogi panasz alapját képező álláspont szerint nem hagyható figyelmen kívül az, hogy az ítélet rendelkező részéből és az ahhoz tartozó indokolásból áll. Az indokolásra a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. Pp. 346. § (4)-(5)-(6)-(7) bekezdései kötelező tartalmi elemeket határoznak meg, úgy mint tények megállapítása, felek kérelmeinek és nyilatkozatainak rögzítése, jogi indokolás.

Az egyedi ügyben a rendelkezések egyezősége mellett az első és másodfokú ítélet különbözőséget mutat az indokolás ténymegállapító és jogi okfejtést tartalmazó részeiben. Az ítélet a rendelkezéssel és az indokolással alkot egy egészet és a két alkotóelem elválaszthatatlan és egymással szorosan összefügg. Az indokokból kell következnie a döntésnek. Ebből eredően ha eltérő indokok alapján jut két különböző szintű bíróság azonos döntésre, az tartalmában már nem azonos ítélet. A két különböző szintű ítéletet tehát- szemben a Kúria okfejtésében foglaltakkal - nem lehet egybehangzónak nevezni. Ha a jogszolgáltató szervek ennek figyelmen kívül hagyásával járnak el, akkor az a lényegét felölelő tartalom mellőzésével pusztán formális ügyintézésé válik.

Az egyedi ügyben a másodfokú ítélet 3 év pertartam után odáig jut, hogy mind az objektív, mind a szubjektív körülmények tekintetében csak feltételezésekbe bocsátkozik, a konkrét ténymegállapítás hiányzik.

Idézem: „A Törvényszék álláspontja szerint felperesnél **lehet**, hogy kedvezőbbek az objektív körülmények, azonban ez önmagában nem ok a szülői felügyeleti jog módosítására.” [42]

Idézem továbbá: „A felperes csak a saját felügyelete mellett engedte a kapcsolattartást annak az anyának, aki a gyermeket születésétől fogva nevelte, gondozta. [55] A felperes ezen magatartása a Törvényszék álláspontja szerint **megkérdőjelezi** a nevelési alkalmasságát. [56]

Álláspontom szerint az Alaptörvényben deklarált **jogállamiság** / Alaptörvény B cikk (1) bekezdés / klauzulájából levezetett **jogbiztonság követelményébe** ütközik, ha a végleges, már nem támadható bírósági döntés nem határozott tényeket állapít meg - olyan körülmények esetén, amelyek lényegesek és egyébként vizsgálhatóak – hanem feltételezésekbe bocsátkozik.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltak megsértése mellett az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése is sérül azáltal, hogy a Pp. rendelkezései kizárták a Kúria végzése értelmében a felülvizsgálati jog lehetőségét.

A felülvizsgálati jog lehetőségének hiányában a másodfokú elbírálás során nem körültekintően elbírált, felszínes és iratellenes, ellentmondásos ítélet született, amelyet végleges döntésnek kell tekinteni. A felülvizsgálati jog kizártsága azt okozza, hogy a másodfokon eljáró bíróság felett nincs kontroll, ezért kontroll hiányában gyakorlatilag bármit megtehet és bármit kimondhat következmények nélkül. Ezt az egyedi ügyem jól példázza.

Álláspontom szerint amennyiben a másodfokú bíróság nem azt mondja ki, hogy helyes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a felhozott jogszabályok köre és helyes az azokból levont jogkövetkeztetés, hanem változtat a tényálláson a jogi indokoláson, esetleg feltételezésekbe is bocsátkozik, akkor azonos első és másodfokú rendelkezések mellett sem beszélhetünk egybehangzó ítéletekről. A felülvizsgálati kontroll hiánya pedig Alaptörvényellenességet eredményezhet. A felülvizsgálati kontroll hiánya nem az ítélezési színvonal emelését, hanem fellazulását, felszínessé válását, következképpen romlását eredményezi. Hiányzik tehát az Alaptörvényben garantált jogbiztonság követelményének megvalósulása. Hiányzik továbbá a részrehajlás mentes, tisztességes módon való eljárás garanciájának érvényesülése. A felülvizsgálati jog kizártságával hiányzik az a Kúria által egyébként gyakorolt szakmai és ítélezési kontroll, amely biztosítja, hogy a végleges döntést hozó másodfokú bíróság a törvényben meghatározottak szerint indokolja döntéseit.

Tisztelettel:

felperes

